

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.
Prezidentku výzývá, aby neprekračovala svoje kompetencie.
Ficilvou panoptikům skládá kabinet a budí rozpaky.
Do výběru už zasáhla i prezidentka Čaputová.
Kdo bude mít ostřejší lokt a jak dlouho povolbách nová bláda nakonec vznikne.
Tám se Pavlína Nečázkové, moderátorky a naší bývalé spravodejky na Slovensku.
Dnes je úterý 24. října.
Ahoj Pavlíno, vítěj tady ve Vinohradské 12.
Ahoj Matěj, děkuju za pozvání.
Na Slovensku vzniká nová vláda a je to, řekněme, ostře sledovaný výběr.
Prezidentka Zuzana Čaputová už oznámila, že nebude jmenovat šefem rezortu životního prostředí Rudolfa Hulijaka.
On je velmi zajímavá postava.
Já bych řekla, že je to až takový úkaz.
Na začátku řeknu, že ho nominovala strana SNS, slovenská národní strana, což je vlastně ta nejslepší strana v koalici,
protože bude mít jenom tři ministerské křesla.
Rudolf Hulijak, sice IE, součástí slovenské národní strany, ale původně pochází z LSNS, což je ta strana krajně pravěcová Mariana Kotleby.
On sám je před sedou strany národní koalice nezávislí kandidáti,
což je strana, která třeba deklaruje,
že bude vyžadovat referendum o výstupus Evropské unie nebo ze Sevroatlantické aliance.
Rudolf Hulijak je ještě k tomu starosta obce očová, ale to je taková mala o bezbanskobystrickém kraji.
On je zajímavý tím, že on si hodně osvojil takové ty praktiky politické,
že nahrává neustale videa, umyslí je na sociální síť,
a má velmi jasné názory třeba, co se týká války na Ukrajině,
on se nechal opakovaně slyšet, že kdyby on se stavoval tu vládu,
tak první cesta jeho povede do Moskvi, aby odprosíl začiny Ukrajencu
a začiny Evropanu, kteří Ukrajině pomáhají.
To slovníak dobí jsme na odprosít za týchto bláznou, co rozpríží.
Že tam je orientován velmi jasné, zároveň samozřejmě velmi proti LGBT komunitě,
proti jakýmkoliv liberálním proudům.
Zakladají teplárně a podobné podniky,
v kterých se kumuluje teplo, kterých zniká CO2
a to nechcem ještě vidět je sexuálne praktiky dvoch mužov,
pri kterých CO2 si říčítany a ostatné záležitosti vznikají.
Ale co je asi to nejpodstatnější,
že on se měl stát tedy ministrem životního prostředí
a on popírá klimatickou změnu.
Ochranu přírody, klímy CO2, tohoto mega obrovského podvodu.
To je vlastně nepredstaviteľné v tomto rezortu
a myslím si, že snad tani strana smer nikdo,
kdo je ve vládi, nepopírá klimatickou změnu.

On říká, že je to naprostý nonsense.
Zároveň, protože velkým tématem i před volebním,
bylo jak se postavit vlastně k medvědu,
protože se v minulosti řešili na Slovensku nějaké incidenty,
kdy medvědi napadli člověka a neustále se vlastně klede
ve společnosti otázka.
Je se sou přemnožení nebo nejsou,
nebo si prostě lidé mají zvykat na to soužití s nimi,
tak on má na to velmi jako myslivec jasný názor,
že medvědi se musí redukovat.
On to všechno bera, kdyby i medvědi byli nástrojník,
který má bránit běžnému společenství
nasazený proti zemědělcům.
Takže on by prostě okamžitě nechal strílet medvědy dokonce.
Vlastně se strefoval do zaměstnanců státní správy,
kteří měli třeba na starosti právě medvědi hlídku
zásahovu, která výždila do míst, kde se objevili medvědi,
aby je teda nějakým způsobem spacificovali, ale ne, násilně.
Tak on dokonce o těchto lidách říkali jejich jména,
identifikovali a říkal, že by měli vyšet,
že to jsou první lidé, které on byt, jako zahrabal někam.
Takže ty názory jsou, ono to spíše působí,
kdyby se vybrali někou, kdo povede životní prostředí,
protože ho nenávidí a protože se ho pokusí zničit.
A tohle to zuzaněč a putové už prostě přišlo přes Čáru?
Tak, já si myslím, že tam je to nejdůležitější argument,
že prostě nemůže být ministrem životního prostředí,
kdo popírá klimatickou změnu ve chvíli,
kde i spoustu financí státních půjdou právě do této otázky.
Dobře, tak to je jedno jméno, které teda zuzaněč a putová odmítla jmenovat
do vedení toho rezortu životního prostředí.
Už do předů prostě řekla Roberto Ficco, takhle ne,
další jméno, které budí docela rozpaky, je Martina Šimkovičová.
A ta z jakého důvodu?
Ona je také teda ze slovenskou národní stranu, tam je skutečně,
já bych řekla, že je to takví další bizáry,
Martina Šimkovičová je bývala moderátorka televize Markýza,
začínla v takovém tom dobrém ránu,
pak se dostala až do televizních novém,
takže taková běžná tvář komerční televize
objevovala se v různých populárních show na televize Markýza,
ale v roce 2015 byla na materské dovolené
a v Evropě vrcholila Migračin Kreze,
tak ona začala psát velmi ostre statusy na sociální sítě o tom,

že tedy něco ve stulu, tak teď si teda připravte cery,
pořádně upravte, protože už jsem přicházejí,
aby jsme jim všechno odevzdali včetně tedy našich dětí a žen.
Televize Markýza na to zaragovala velmi razantně
a přerušila sní zaměstanecký poměr.
No a to otevřel brány Martina Šimkovičové do dezinformační scény.
Ona se dostala do parlamentu, nejprve za stranu jsme rodina,
tak byla nezařazenou poslankiní
a začala vlastně vysílat svůj pořad v Televize Slovan.
To už je skutečně jako dezinformační scéna.
Jsem neslyšel nikdy Slovan.
No, ono to není zastakznáme,
ale teď to teda začíná mít mnohem větší publikum
a možná se množí obávají,
že to bude ten hlavní mediální kanál,
kam tedy budou někteří představitelé vláddy chodit,
ale pro představu ona samozřejmě tedy furci drží tu
proti migranskou rétoriku, na prostou proti LGBT rétoriku.
Progrosimne slovenskou fakt,
že pretlačá rôzne zblášnosti.
Ona je taková ta prolaj v zástupkně,
takže chodí za tém pochody pro život.
Kníchku petstvách, které jsou velmi známe u nás na slovensku,
alebo hráčkárstvách predávajú něco,
čo by malo vytvoriť v tých dětských hlavičkách chaos,
že dělča nije dělčation,
ale že může byt chlapcom,
alebo že se může identifikovat jako čokou, ve kine.
Nemyslím, že ani jak zdatná v politice,
televize Markiza nedávno vyhraovala někdesný rozvor,
když ona už byla v parlamentu a nebyla schopná říct,
kolik tam dohromady je po slancu.
A co je asi to nejdůležitější,
že ministrně kultury má pod sebou rezort nedí.
Ono má byt ministrně kultury, to jsme neřekli.
A, ano, pardon, ano.
Má právě, že mít pod sebou tady ten rezort,
který, kromě tedy kultury z družé,
to je to mediální scénu, předkládá mediální zákony.
A to je asi to nejděsi vější,
protože ona skutečně hytuje nebo kritizuje mainstreamová média,
odmítá se bavec s deníkem n, s deníkem sm.
Velmi kritizuje rtv s veřejnoprávní,
což je vlastně, možná už je to ten začáte konce,

my veľmi často mluvíme o tom,
že rtv s natom není dobře buvíco,
jak bude vypadat, až co sní udělá tato vláda,
protože ještě pod palcem bude mít teda všechno Martina Šimkovičová.
A zatím se neukáže nějaké náznaky,
že ta by Zuzani Čaputové vaděla.
Sociálně konzervativní populistický směre Roberta Fica
skládá tedy vládu se sociálně demokratickým hlasem
a krajně pravěcou SNS.
Koalicija može z nikto nevtedy,
keď koalické strany respektujú
přeslovné návrhy jednotlivých koalických strán.
Nabídí jsem otázka,
proč si Roberta Fico do té vlády přizval SNS,
když pak vidíme, jaké postavy
jsou vybírání do nové vlády.
On neměl moc možností,
protože, já myslím, že teď,
abych to neřekla špatně,
ale že má dohromady
asi jenom 79 poslanců,
což je jako většina,
ale 4 poslanci
zahlasují proti a už je to
pro něj problematické.
On chtěl přizvat do vlády KDH,
které křesťanské demokratické hnutí,
ale to řeklo, že s ním prostě do koalice nepůjde.
Takže neměl zbylí ostatně,
že mlužu minulosti v koalice s Andrém Duncan,
který šefem SNS byl,
a nějakým způsobem se asi dohodli,
takže pro něj nebylo moc jiné řešení.
No ale ona ta vláda pod Robertem Ficem
ani vznikate nemusela,
protože všechno záviselo na hlasu Petra Pelegrini.
Slovensko, v čo najkračom možnom termíne
potrebuje funkčnu,
stabilnu,
ale hlavně odborně
dobře připravenou a schopnou vládu.
Ten se mohl vybírat, bude půjde
s Robertem Ficem, od kterého se před lety
odloučil a vytvořil hlás

a nebo
půjde s Michalem Šimečkou
s progresivního Slovenska, protože na koniec vybral
Robert Fica.
To je velmi zajímavé,
já bych jen k tomu chtěla říct,
že ono tu zodpovědnost za tuto vládu
možná papírově nese Robert Fico jako premiér,
ale asi jen nutné,
neustále si připomínat a pamatovat si to i do brůcna,
že vlastně ve škru
odpovědnou za tomá Petra Pelegrini, protože
rozhodl o této vládě a pakli,
že někdy Slováků bude vadit, že tam sedí Martina Šimkovičová
nebo nikdo podobný Rudolfo Huliakový,
tak si myslím, že by se měli obrácet na Petra Pelegrini,
protože ten tomu mohl zamezit.
On se modří mě progresivní Slovenskou
můj skutečně nabídli vysoké karty.
Petr Pelegrini byl drahou nevěstou,
takže on řek, že chce premiérské křeslo
a skutečně progresivci můho nabídli.
Stejně tak mu nabídli stejný počet
minister. Vskutečně to vypadlo,
že co Petr Pelegrini řekne tomu, že mít,
ale přesto se to nezdařilo.
Jeden zdůvodňuje opět strny,
jako u Roberta Fitsa,
že KDĽ, křesťanské demokratické hnutí,
řeklo, že nepůjde do koalice
ani s progresivním slovenským,
protože pro něj prostě příliš progresivní
a příliš by se to rozcházalo
v určitých názorových otázkách,
takže tam by ty hlasy chybyli zároveň.
Petr Pelegrini tvrdil,
že by to bylo až moc takový velký mišmaš,
že tam bylo příliš mnoho názorových
proudu, že si nedokáže
přesem, že by to tak šlo,
ale musíme říct, ono hlavně
Petr Pelegrini vzešel ze smeru.
Většina hlasu, tedy jeho strany
zešla ze smeru. Je to sociálně

demokratická strana, takže
hodnotově názorově je si mnohem
blíží hlas ze smerem. Ono je to
iriskantní, protože
když se vezmeš vládu, ve které
sdí dvě sociálně demokratické strany,
to musí být silnější a jedna
vydět nebude. A Petr Pelegrini
skutečně podstupuje riziko toho,
že smer naprosto zastění hlas,
ale přesto do toho, na kým
způsobem šel a do konce teď
vyšlem, myslím, že minulý týden
průzkume agentury Focus,
že většinově voliči hlasu
jsou spokojení, že se rozhodlí
Petr Pelegrini tou cestou, že by
vlastně si to spojenectví
s šimečku a s progresivím
slovenském nepřáli.
Přesně nevím ten rok
se prostě rozpojili,
Petr Pelegrini řekl už
s tebou dál, ne, já si zakládám
hlas, budu ve zase sociální
demokracie, ale sám, nabídal pak
v preferencii hodně procent
Robert Fitzhoho na konec možná
zase zastění.
No, moni, ty stají ve zisobu
myslím, mají velmi chladné o té doby,
co se ubec Petr Pelegrini odděli,
možná ještě předtím, kde se oddělila, když byl
premiérem, protože úplně neplnil
tak si to Robert Fitzhoho představoval,
že on bude vlastně takovým tím
stínovým premiérem, který to bude
řídít a Petr Pelegrini chytil
skutečně své vlastní politické ambice,
takže se od něj oddělil, mluví se o tom,
že vlastně k nějakému
už jim kontaktu začalo docházit
až teď během předvolabní kampaně, protože
skutečně tyto dva politici si už

neměli moc co říct.

Robert Fitzhoho možná považoval
zazráce a Petr Pelegrini prostě s ním nechtěl
mít nic společného.

Ona je tedy ještě jedna věc,
která je velmi zajímavá, o které se spekuluje
a to o potenciální kandidatuře
Petr Pelegriniho na Slovenského prezidenta
hodně s o tom mluví, Petr Pelegrini
se k tomu příliš, nevyjadřuje,
myslím, že teď zrovna před pár dny
v RTVS řekl, že

uvidí, jak se budou vyvíjet preference,
ale je prezidentské volby
budou za šest měsíců, to znamená,
že by se to mělo stát velmi rychle
a také otázku, jaký signál
to pak dává voličům,
že možná Petr Pelegrini je ochoten
nechat stranu hlas na pospaz smeru,
možná tam dojde k nějakému sloučení,
možná ani ho nezajímá,
tato forma politiky možná prostě chce být
prezidentském paláce více.

Já jsem jenom abych nezustal družten ten rok,
si ho dohledal rok 2020
byl ten, kdy vznikl hlas,
to tiž je to docela dosnová strana,
tak možná, pokud ho brzo zanechá a bude kandidovat,
tak je pičí život
slovenského hlasu.

Pojďme zpátky k té nové vládě,
řekli jsme SNS-ka,
směr a hlas.

Jak si rozdělili ministerstva
kultura a životní prostředí,
už víme SNS?

Rozdělili si to tak,
že, jak bych řekla,
že smer má hlavně ta silová ministerstva,
ale ta, o která jde asi nejvíc,
která nás nevíc zajímají,
tak to je ministerstvo obrany,
to povede Robert Kalinia,

k tomu se asi ještě dostaneme.
Ministerstvo
financí,
to bude mít také člověk ze smeru,
bude to Ladislav Kamenický.
Ministerstvo vnitra,
velmi důležitá pozice,
tak to bude mít člověk z hlasu,
je to Matuš Šutaj Eštok,
ten samozřejmě,
ten zbuze velká očekávání,
neřeklabych, že možná úplně pozitivní.
Protože hlas se možná v této vládě,
snaží hrát troly toho,
kdo bude garantem těch pro západní hočet.
Povodně se počítal s tím,
že smer získá tedy i ministerstvo vnitra,
rozhodli se takhle, ale to,
že tam bude právě Matuš Šutaj Eštok,
vůbec neznamená,
že to bude jiné, než doby to řídil,
smer, protože tenhle člověk
byl třeba první,
který ve veřejném prostoru v médiích řekl,
že ve chvíli, kdy se dostanou k moci,
tak Daniel Nipřice,
jako speciální prokurátor prostě skončí.
On je ten, který slibuje také velkou
policijní reformu,
nepořádky, nepořádky
v uvozovkách tak, jak je vidí strana
směra, a stana na hlas.
A nutno říci, že spúšťak kaust,
která se neustále prošetřuje,
se netiká pouze jenom strany směra,
ale tedy i strany hlas.
Prémiér Robert Fico?
Prémiér Robert Fico.
Přeci dá parlamentu?
Přeci dá parlamentu Peter Pellegrini.
Peter Pellegrini nezískal
od Roberta Fica tu premiérskou poziciál,
myslím, že to je pro něj docela výhodné,
možná tam se rozhodují ty důležité věci,

až potom to vlastně o co hlasí vláda.
Minister zahraničních věcí,
to je jmeno, které se velmi očekávalo,
a je to poměrně zajímavé,
že zdá se, že Robert Fico,
že o toto místo úplně na ní nestáli
fronty lidé. Byť já bych řekla,
že slováci měli v minulosti,
navzdory všem vládám,
měli velmi dobré ministry zahraničí.
Vždycky to byli karajerní diplomaté,
byl to třeba Ivan Korčok,
který teď kandiduje na prezidenta Rastislav Káčer,
tedko Myroslav Lachovský,
všechno to byly poměrně silné
a výrazné postavy,
no teď asi nikdo skarnění diplomatů
už se na toto pozici příliš,
do ní nehnál, možná
i z toho důvodu, že tak jasně
deklaroval Robert Fico a jeho spolustranice
před volbami jaká bude
jejich orientace.
Pokřial bude Smerstovenská sociálna demokrácia
vo vládi, nepošleme na Ukraine
jen jediný náboj.
Když se říká, když to říkáš,
kdo má címu publiku, když si můžeš o tom povídat
na sociálních sítí.
Ale ve chvíle asi, kdyby se měli zvednout
i do Brusoru a hajec ty pozice,
tak už si nikdo taky jistí v Kranflecích,
není, takže ve finále
takho to zbylo.
Zbylo to do slova, na Jura je Blanára,
léta už je ve Smeru, myslím,
že nějakým ho před sednictvím,
že to má dužité postavení,
že to je žilinský župan,
takže tam nejsou úplně zkušenosti ze zahraničí
a dokonce jsem tedy někde slyšela,
že ani on se do toho příležitostně hlá,
že Robert Fitsom udal jasný pokyn,
že není zbylí.

Než budem na Kali nějaká, tak ještě do práva
Jozoráš Mlačí, to mě zaujalo,
to je ten Jozoráš syn.
Je to syn, je to syn spiváka
Kapely Elán, ale u něj je
ještě zajímavější to,
že v roce 2018
po Vraždě Jana Kuciaka,
když tedy prezident Andrej Kiska
rozhodl o tom a dohodl se
na rekonstrukci téhdejší Fitsovi vládě,
Robert Fitso odstoupil a Peter Pelegrini,
tedy jako nastupující preměr
přišel se se znamen těch jmén
tak právě na ministerstvo vnitra
plnomenovaný Jozoráš Mlačí
a Andrej Kiska, vlastně zachvál podobně
jako teď Zuzana Čaputová
u Rudolfa Huliaka, takhle ten se znam
Petrovi Pelegrini mu vrátil a řekl
s tímto mužem, já tuto vládu nejmenuju.
No to z toho důvodu,
že vlastně kdy se ukázal úbec jeho jméno
tak okamžitě
media vytáhl fotografie
kdo stojí Jozoráš Mlačí
s Robertem Kaliňákem, drží se okolo
ramen, jsou něj na nějakém večírku
na nějakém motorkářském výjezdu
a to bylo v té době, kdy skutečně
Robert Kaliňák se stával
Personou Nongráta, stejně jako Robert Fitso.
Zároveň tam jsou iště nějaké
kontroverzní podnikatelské vazby
a tedy Andrej Kiska řek, tak mi tedy
se se stavujeme vládu, která má uklidnit
to na pětí ve společnosti
takhle se to úplně nestanet, takže
Jozoráš okamžitě tedy byl vyměněn
ale tedy se tedy vrací
sice na jiné pozici a vypadá to,
že Zuzana Čaputová s ním problémí nebude.
Tak a Robert Kaliňák
bývalý ministr vnitra

nový navržený kandidát na ministra
Obrany. Člověk,
který můžeme říct
vychází z toho pěstního souboje
s Igorem Matovičem jako vítěz, protože
se dostal do vlády, nebo jaké
pocit to v tobě vyvolává, protože
ty si byla z pravodajíka na Slovensku
v době, kdy, jak si sama řekla,
byl to někdo komů spoustat
slováků nemohla přijít na jméno.
Vzpomínala jsem zrovna teď
na tu tiskovou konferenci, když nás volená
ministerstvo vnitra, a Robert Kaliňák oznámil,
že odstupuje, což byla věc,
byla ještě pár dní přetím na prosto
nepředstavitelná, ale zároveň, když
to oznamoval, tak všichni říkali, mělo
se to stát před týdnem, teď už je to
málo, teď chce mi ještě hlavu Roberta Fica.
A tehdy to vypadlo, že skutečně
ho kariéra končí, on dokonce poté
odešel z politiky, on se řekl,
že se bude věnovat právní praxi,
že bude hájce stranu smer
ve všechny právních bitkách,
no teď se dostal velmi vysokona
kandidáče a lidé ho tam
kde tě chtějí, protože skutečně
ho krouškovali, protože má
silné postavení, no ve mě to
zbuze ty pocitem, já si spomínám
nejdem velmi silný moment, který se
tedy netiká Roberta Kalniáka, ale Roberta Fica.
Když André Kiska jí menoval
tehdy v roce 2018.
Vládu Petra Pelekinieho, tak
Robert Fico,
vlastně se s ním loučil v tom prezidentském paláce,
my jsme tam všichni jako novináři stáli
v tom sále, a podával si
ruku tedy Fico z Kiskou,
když André Kiska, by to napětí
mezi nimi bylo velké, silné,

dalo by se krajit, všichni jsme to věděli,
tak on přesto tak státnicky říkal,
že mu děkuje za tu službu,
za tu určitou službu, kterou proslovenskou děl
a Robert Fico se k němu naklonil.
A my jsme to slyšeli, mikrofóny to
příliš nezachytili a řekl mu
klout pan prezident, já nikam neodcházám.
A vyložník řeče větě se usmíval,
on Robert Fico není příležitost usmíavý člověk
a odcházel skutečně s takovým usmívem
a my jsme si tak jsme to vnímali,
že prostě Robert Fico neumí prohrávat.
Tudíž chce ukázat, že se nebojí,
že má s velké seby vědomě,
že se vrátí, ale nikdo smětě
měho slovům nevěřili.
A já jsem si v posledních týdnech mnoho krát
spomněná na tohle situaci a vyložím
mě zamrazilo.
No, Pavlino, zamerá to tedy,
že za a buď se
slovenskou v něčem nepoučilo,
nebo
b zjistilo, že může být ještě hůž,
takže se mu stíska.
Možná to b, je spíše, bríše,
pravdě, jestli myslím,
ta doba, kdy slovenskou skutečně chtělo
změnu po té velké obměně,
po té, co po 12 letech
skončila vláda, smeru a byly nové volby.
Vyhrál Igor Matovič
se nutím o lano
a bylo to šílené, bylo to neřízené.
Igor Matovič, jak se ukázal,
není skopen řídit ani pro dejnu,
malou na tož prostě je stát.
A myslím si, že Slováci zutím velmi traumatizování,
protože to byl naprostých a ozostatně
i v té předvlémí kampanii jsme to viděli,
i když tady ta druhá strana,
i kdyby jsme se vrátil k tomu pěstnímu,
jsou být není o nic.

Zdá se mi trošičku,
že slovenskou zapomělo
zároveň můžná
není dostatek ideálních politiků,
přemýšlím i na tím,
že vlastně i zázrakem,
že progresivní slovenskou,
takováhle, liberální strana
v konzervativním náboženském slovensku.
Ale asi to ještě bude trvat od něj dlouho.
Asi si musí projít slováci
ještě dalšími dramaty,
protože zatím si ty politické
představíte loupé nedáří volit
od páru komunizmu.
No nekončíme hezky, když vyštíme slovensku,
které je trýzně nejspoustou dramát
ještě další dramata,
ale tím si asi musí každý národ projít,
aby došel k nějakému vlastnímu úspokojení.
Přesně tak, a já si myslím, že nebude tak zle.
Dobře, tak jo, tak moc díky,
že jsme to mohli společně probrat.
Taky děkuju.
Tohle už je všechno z Vinohradské 12.
Spravodajského podkástu Českého rozhlasu.
Dnes spaví Nounčázkovou
moderátorkou Českého rozhlasu Plus
a naší bývalou spravodajkov
Bratislavě bavili jsme se
o povolebních jednání na Slovensku
a nové vznikající vládě.
Závěrem se musíme pohlubit
Vinohradská 12 se umístila
druhá vsekci podkást na
Mezinárodním festivalu rozhlasové dvorby
Prý Bohemi a rádiu.
Udělalo nám to velkou radost
a já bych takhle veřejně
celt celému týmu Vinohradské 12.
Poděkovate za to.
Neskutečné nasazení
díky, kterému vám každý všedný den
nabízíme nová témata

a nové hosty.

Já jsem Matěj Skalický

a nesný Vinohradská 12.

Vás zlešenou zítra.